

■ Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου - Ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου

Τὸ Ἀκτινοβόλο Ὅραμα τοῦ Κόσμου καὶ τῆς Ζωῆς*

«Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν·
Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ!...»

Ὁ **κόσμος** ἔχει γεμίσει ἀναρίθμητα βιβλία γιὰ τὴν πάλη καὶ τὸν ἀνταγωνισμό, ποὺ τὸ καθένα προσπαθεῖ νὰ δείξει ὅτι ὁ δρόμος πρὸς τὴν εὐτυχία εἶναι τὸ μῖσος, καὶ ποὺ σὲ κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν βρίσκεται ἡ λέξη «χαρά». **Οἱ** ἄνθρωποι οὔτε κἄν γνωρίζουν τί σημαίνει ἡ λέξη.

Ἡ χαρὰ ὅμως ποὺ ἀνήγγειλε ὁ Ἄγγελος παραμένει μία ζωντανὴ δύναμη, ποὺ ἔχει ἀκόμη τὴν ἐνέργεια νὰ καταπλήξει καὶ νὰ παρακουνήσει τὶς ἀνθρώπινες καρδιές.

Μπεῖτε σὲ μιὰ ἐκκλησία τὴν παραμονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. **Μ**είνετε ἐκεῖ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς μακρᾶς Ἀκολουθίας, καὶ παρακολουθήστε τὴν καθὼς αὐτὴ ξεδιπλώνεται.

Τότε θὰ ἔρθει ἡ στιγμή, μετὰ τὴν μακρὰ ἀναμονή, ποὺ ὁ χορὸς ἀρχίζει νὰ ψέλνει μαλακά, μὲ μία θεσπέσια ὁμορφιά, τὸ γνώριμο ἑόρτιο Ἀπολυτίκιο, «...Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοή-

σωμεν· Χαίρε, Κεχαριτωμένη, ό Κύριος μετά Σου»!

Έκατοντάδες χρόνια έχουν περάσει και καθώς άκούμε αυτή την πρόσκληση να χαρούμε, ή χαρά γεμίζει την καρδιά μας μ' ένα κύμα ζεστασιάς.

Όμως χαρά για ποió πράγμα;

Χαιρόμαστε πάνω άπ' όλα για την παρουσία Αυτής τής Γυναίκας, πού τó Πρόσωπό Της, ή Εικόνα Της, είναι γνωστή σ' όλο τόν κόσμο, πού μάς άτενίζει άπό τις Εικόνες, πού έγινε μία άπό τις θαυμασιότερες και καθαρότερες μορφές τής τέχνης και τής φαντασίας τού ανθρώπου.

Χαιρόμαστε για την άπάντησή Της στόν Άγγελο, για την πισότητα, την καθαρότητα, την άκεραιότητά Της, για τó ολοκληρωτικό Της δόσιμο και για την άπερίοριστη ταπεινώσή Της.

Όλα δέ αυτά άντηχούν στα λόγια Της: «Ίδου ή δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τó ρήμά σου».

* * *

Πέστε μου, ύπάρχει στόν κόσμο, στήν πλούσια και περίπλοκη ιστορία του, κάτι τó ύψηλότερο και όμορφότερο άπ' αυτό τó ανθρώπινο όν;

Η Μαρία, ή πανάμωμη και κεχαριτωμένη, είναι άληθινά Αυτή για την Όποία, όπως λέει ή Έκκλησία, «χαίρει πᾶσα ή κτίσις».

Η Έκκλησία άπαντά στο ψέμα για τόν άνθρωπο, στο ψέμα πού τόν μειώνει μόνο σε γη και όρεξη για φαγητό, σε ποταπότητα και κτηνωδία, στο ψέμα πού ισχυρίζεται πώς ό άνθρωπος είναι μονίμως ύποδουλωμένος στούς άμετάλλαχτους και άπρόσωπους φυσικούς νόμους, **δείχνοντας την Εικόνα τής Παναγίας, τής παναμώμου Θεοτόκου,** πρós τιμήν τής Όποίας, σύμφωνα μ' ένα Ρώσο ποιητή, προσφέρεται σαν ένα άτέλειωτο ποτάμι «τó ξεχειλίσμα τών γλυκύτερων ανθρώπινων δακρύων άπό καρδιές πού ξεχειλίζουν».

Τό ψέμα συνεχίζει να διαπερνά τόν κόσμο, άλλ' έμεις χαιρόμαστε, έπειδή έδω, στήν Εικόνα τής Παναγίας, φαίνεται τι ακριβώς είναι τó ψέμα.

* * *

Χαιρόμαστε με εύχαρίστηση και θάμβος, έπειδή αυτή ή Εικόνα είναι πάντοτε μαζί μας, ως παράκληση και έμψύχωση, ως έμπνευση και βοήθεια.

Χαιρόμαστε ἐπειδὴ, ἀτενίζοντας αὐτὴν τὴν Εἰκόνα, εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ πιστέψουμε στὴν οὐράνια ὠραιότητα τοῦ κόσμου καὶ στὴν οὐράνια, ὑπερβατικὴ κλήση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ χαρὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶναι τὰ καλὰ νέα τοῦ Ἀγγέλου, πὼς οἱ ἄνθρωποι βρῆκαν χάρη «παρὰ Θεοῦ», καὶ πὼς σύντομα, πολὺ σύντομα, ὁ Θεὸς θ' ἀρχίσει νὰ ἐκπληρώνει τὸ μυστήριό τῆς λυτρώσεως τοῦ κόσμου μὲ τὴν βοήθεια μιᾶς τελείως ἄγνωστης γυναίκα τῆς Γαλιλαίας.

Δὲν ὑπῆρξε κεραυνός, οὔτε φόβος κατὰ τὴν παρουσία Του, ἀλλὰ ἦλθε πρὸς Αὐτὴν μὲ τὴν χαρὰ καὶ τὴν πληρότητα ἑνὸς παιδιοῦ.

Μέσῳ Αὐτῆς, ἓνα Παιδί θα γίνεῖ τώρα Βασιλιάς: ἓνα Παιδί, ἀδύναμο, ἀνυπεράσπιστο, ποὺ ὅμως ὅλες οἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ θα χάσουν γιὰ πάντα τὴν δυνάμη τους μπροστὰ σ' Αὐτό.

Αὐτὸ γιορτάζουμε τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἡ Ἑορτὴ ὑπῆρξε πάντα –καὶ εἶναι– τόσο χαρμόσυνη καὶ λαμπερή.

(*) Πρεσβυτέρου π. Ἀλεξάνδρου Σμέμαν, Ἡ Παναγία, σελ. 39-41, ἐκδόσεις «Ἀκρίτας», Ἀθήνα 2003. Ἐπιμέλ. ἡμετ.